

ония български художници, възпитани въ западно европейски академии на изкуството, или въ Софийското рисуващо училище. Не по малко значение за изкуството въ България сж имали изложбитѣ, които сж ставали често у насъ. Първата художествена изложба въ България е била устроена прѣзъ декемврий 1887 година отъ учителя по рисуване Ив. Ангеловъ въ единъ отъ гимназиянитѣ салони. Тази изложба се състоеше отъ три рисувани въ България картини, отъ скици и студии на сжщиятъ учителъ, отъ рисунки на гимназиянитѣ ученици, а първата колективна изложба бѣ устроена прѣзъ 1892 година, по случай Пловдивското изложение. Едноврѣменно съ събуждането интересъ къмъ изкуството въ България, прояви се и неговото материялно насърчение. Купувачи се явиха въ лицето на Н. В. Царя, който притежава най-големата художествена сбирка въ България, разпрѣдѣлена въ своитѣ различни дворци (въ София, Пловдивъ, Варна) и вили (с. Ситняково, с. Враня), въ лицето на държавата (за Народния музей), въ общественитѣ поръчки (свѣтски и църковни).

Шаблоностъта на изкуството въ България се проявява прѣди всичко въ ежедневното, баналното, присжщо на широката маса схващане и прѣдаване на третирания сюжетъ. Етнографически интересни картини, битови картини, народни сцени, военна живопись, хумористика, пейзажъ, цвѣтя, интерьори, животни, портрети, икони, алегии, символични картини, юнаци и митически вѣщества, развалини, градска и селска архитектура, сцени отъ послѣднитѣ революционни и военни епохи — всичко туй се срѣща въ нашия музей, въ нашитѣ изложби, изъ нашитѣ сгради. Обаче, първенство държатъ пейзажътъ, битовитѣ картини и портрети, съ маслени бои, акварелъ, рисунка и напослѣдъкъ пастелъ. Схващане и прѣдаване на художествено третиранъ прѣдметъ и владѣние на линията, чувство за бои, колоритъ и чувство за атмосферата, за влиянието на свѣтлина и въздухъ върху прѣдмета, пълно владѣние на човѣшки, животински и природни форми, композиции и други умѣлости и сръчности сж били неособено присжщи на художниците у насъ.

Художниците въ България, както и натурализиралитѣ се вече чужденци, тъй и българскитѣ сж групирани въ двѣ дружества: „Дружество на художниците въ България“ и „Съврѣменно искусство“. Тѣ, и двѣтѣ дружества, живѣятъ въ прѣмълчаванъ антагонизъмъ, но на културна основа; двѣтѣ иматъ своитѣ безпорни заслуги за изкуството въ България.

Най-виднитѣ у насъ прѣдставители на изкуството сж :

Ангеловъ (Иванъ, жанристъ,	Евстатиевъ (Г.), портретистъ,
Андреевъ (Ал.), скулптьоръ,	Ивановъ, (Ст.), иконописецъ,
Баджовъ (Ст.), декораторъ,	Кабакчиевъ (Хр.), пейзажистъ,
Берберовъ (Хр.), жанристъ,	Мариновъ, (Н.), пейзажистъ,
Божиновъ (Ал.), карикатуристъ,	Михаиловъ (Б.), декораторъ,
Василиевъ (Мар.), скулптьоръ	Михаиловъ (Н.),
Димитровъ, (В.), декораторъ,	Митовъ (Антонъ), историк.-жанр.